

ה' ילחם לכם

Category: ויקרא, מצורע

הניסים שאירעו בישראל במלחמת המפרץ, ניסיון הכיבוש הכושל של סנחריב, ומלחמת הבכורות במצרים נוטעים בנו תקווה לניצחון מוחלט בימים אלו שיעשה בידי הקדוש-ברוך-הוא בעצמו.

ישראל תגיב או לא תגיב? אחרי הניסים של מוצאי השבת האחרונה העולם כולו תוהה האם ישראל תגיב ליותר מ-500 טילים מסוגים שונים באמצעותם תקפה איראן את ישראל, או שהיא תענה להפצרת ארה"ב ושאר מדינות העולם להימנע מתגובה.

מלחמת המפרץ

המצב הזה מזכיר את מלחמת המפרץ. בשנת 1991 סדאם חוסיין כבש את כווית וכתוצאה מכך ארה"ב גיבשה קואליציה של 34 מדינות נגד עיראק. האו"ם הציב אולטימטום לעיראק שאם היא לא משחררת את כווית [?] מיליון חיילים יתקפו את צבא עיראק.

סדאם חוסיין איים שאם יותקף הוא ישלח טילים על ישראל. הוא החזיק את ישראל כבת ערובה למלחמה שלא הי' לה שום קשר אליה. לסדאם היה נשק ביולוגי שהוא השתמש במלחמה שלו נגד איראן, וכולם חששו שהוא ישתמש בזה גם נגד ישראל. מפלס החרדה בישראל היה גבוה מאוד, וכתוצאה מכך גם של יהודים בכל העולם. בעקבות כך רבים עזבו את ההארץ.

באותם ימים הרבי הכריז שארץ ישראל היא המקום הבטוח ביותר. לאנשים ששאלו האם זה סכנה לנסוע לארץ ישראל הרבי ענה שאין מה לדאוג ואדרבה. את הדברים הרבי אמר ברבים והם התפרסמו בכל כלי התקשורת בעולם. כשהמלחמה פרצה ועיראק שיגרה טילי סקאד על ישראל הרבי חזר ואמר שאין מה לדאוג ויהיו ניסים, ואכן 39 טילים נפלו בישראל גרמו לנזק ברכוש אבל לא בנפש.

באותם 45 ימים שהטילים נפלו, התנהל בישראל ויכוח נוקב האם על ישראל להגיב להתקפה או להימנע ממנה. ארה"ב הפצירה בישראל להימנע כדי לא לפרק את הקואליציה שהם גיבשו נגד עיראק שביניהם היו גם מדינות עוינות לישראל.

גם בתוך הממשלה התנהל ויכוח מר בנושא. שר הביטחון סבר שחייבים להגיב ואילו שרים אחרים טענו שצריך לתת לאמריקאים לעשות את העבודה. ראש הממשלה מר יצחק שמיר אמר באותם ימים שיש לו מאבק בין המוח ללב. "הלב אומר יורים עלינו טילים ואנחנו שותקים? אבל המוח אומר שצריך להניח לאמריקאים לעשות את העבודה". בפועל ישראל לא התערבה במלחמה ולא נפלה שעה מראשו של חייל ישראלי אחד (ברגע האמת פרק יג).

מפלת סנחריב

רבים מאלו שביקרו פעם בישראל גם ביקרו במנהרת חזקיהו, המנהרה שדרכה הועברו מי מעיין מתחת בתי עיר דוד. המבקרים צועדים במים עד לברכיים ולכן הם לא שוכחים את הביקור הזה. המלך חזקיהו בנה את המנהרה בזמן שהוא היה מלך יהודה, לפני כ-2,700 שנים לערך. אבל מהי הסיבה לכך שהוא בנה את המנהרה הזאת?

בתקופת מלכותו האימפריה האשורית כבשה את ממלכת ישראל, שידועה גם כממלכת עשרת השבטים. האשורים גם כבשו חלקים מממלכת יהודה שעליה מלך חזקיהו. בשנת 701 לפני הספירה יצא סנחריב מלך אשור למסע צבאי שבסופו של דבר היה אמור להגיע לארץ ישראל ולכבוש את יהודה. כדי להכין את ירושלים למצור הצפוי חזקיהו בנה את המנהרה הזאת כדי שדרכה יוכלו להכניס מים לעיר הנצורה.

בסופו של דבר סנחריב עלה עם צבא של 185,000 לוחמים והם הגיעו לירושלים בערב פסח. סנחריב הורה לצבאו לבנות עבורו מגדל גבוה והוא עלה עליו כדי לצפות ממנו על ירושלים. כשראה את העיר הקטנה הוא אמר 'בשביל זה הטרחתי את כל הצבא שלי?!'. מחר כל חייל יביא לבנה אחת מן החומה המקיפה את העיר וכך נכנס לתוכה ולא נשאר ממנה כלום.

הרמטכ"ל של צבא סנחריב היה יהודי מומר בשם רבשקה. הוא עלה מעל חומת ירושלים ונאם בלשון הקודש. הוא דיבר אל היהודים הנצורים ושכנע אותם להיכנע לסנחריב כי אין להם סיכוי להינצל מהצבא האשורי האדיר.

גם בתוך ירושלים התנהל ויכוח. רוב הסנהדרין ובראשם שבנא הכהן הגדול סברו שצריך להיכנע לאויב ואילו חזקיהו קיבל הוראה מהנביא ישעיהו שבשום אופן לא ייכנע לאשורים. כשחזקיהו אמר לנביא שהרוב סבור שצריך להיכנע ו"אחרי רבים להטות", ישעיהו ענה לו שנגד רצון ה' אין רוב: "קשר רשעים אינו מן המניין" (סנהדרין כו, א). חזקיהו הודיע לאנשי ירושלים שכל אחד ילך לביתו ויערוך את הסדר כהלכתו והקב"ה יושיע אותנו.

סנחריב החליט לתת לצבא שלו לנוח ולדחות את ההתקפה על ירושלים ליום המחרת, יום ראשון של פסח. באותו לילה בליל פסח, כאשר רבשקה שמע את קריאת ההלל הוא ייעץ לסנחריב לעזוב את העיר: "ליל פסח הוא לילה של ניסים לעם ישראל", אולם סנחריב לא שעה לעצתו.

חזקיהו עצמו שהיה חולה באותם ימים פנה לקב"ה ואמר "רבונו של עולם אין בי כוח לא להרוג ולא לרדוף את סנחריב וצבאו¹ אני ישן על מיטתי ואתה עושה". באותו לילה יצא מלאך והרג את רוב החיילים של סנחריב. השאר ברחו וירושלים ניצלה.

רואים שבהיסטוריה היהודית היה כבר אירוע שקרה בחג הפסח שבו עם ישראל ניצל מצבא של מעצמה עולמית מבלי להיות מעורב במלחמה כלל. (ישעיהו פרקים ל"ו-ל"ז. אוצר אגדות נ"ד ח"ב עמ' רמ"ה)

שבת הגדול

השבת הזאת נקראת שבת הגדול. אומר הרבי (בשיחת ש"פ מצורע תשל"ו) שלכאורה זה דבר מוזר. כל שבת בלוח השנה היהודי שיש לה שם מיוחד זה בגלל שבאותה שבת יש משהו שעושים שקשור לשם הזה. 'שבת שירה' לדוגמא, כי באותה שבת אנו קוראים את 'שירת היס'. 'שבת חזון' כי אז אנו קוראים את ההפטרה של "חזון ישעיהו". 'שבת שובה' כי אז קוראים את ההפטרה שמתחילה במילים "שובה ישראל" וכך גם 'שבת זכור' ועוד. השבת היחידה שיש לה שם מיוחד ולא עושים באותה שבת שום פעולה שקשורה לשם הזה היא 'שבת הגדול'. על מה ולמה היא נקראת שבת הגדול?

מביא אדמו"ר הזקן בשו"ע (סימן ת"ל) שזהו על שם הנס שקרה באותה שבת לפני יציאת עם ישראל ממצרים. בראש חודש ניסן נאמר למשה שעם ישראל הצטווה שבעשירי לחודש צריך לקחת את השה (שהיה העבודה זרה של מצרים) ולהביא אותו הביתה, ואז ביום הארבעה עשר לחודש לשחוט אותו ולעשות פסח. מדוע? כי באותו לילה הקב"ה יעבור בארץ מצרים ויהרוג את כל בכורי מצרים.

בעשירי לחודש, כשעם ישראל עשה כדבר משה ולקחו את השה לביתם, המצרים שאלו אותם על מה ולמה הם עושים זאת? בני ישראל סיפרו את מה שמשה בישר להם, שבעוד ארבעה ימים הקב"ה יכה את בכורי מצרים ועם ישראל יצא ממצרים. כשבכורי מצרים שמעו על כך, הם האמינו שזה באמת יקרה. תשע המכות שמצרים הוכתה בהם גרמו להם להבין שלמשה יש אמינות, ואם הוא אומר משהו זה אכן יקרה.

הם רצו לפרעה ותבעו שישלח את עם ישראל ממצרים. פרעה התנגד לכך בכל תוקף. הבכורים החלו להפגין ולהתפרע במצרים, ופרעה שלח את הצבא המצרי כדי לדכא את המרד. התפתחה מלחמה קשה בין בכורי מצרים והצבא המצרי, כשהבכורים נלחמים למען שחרור עם ישראל ממצרים. כל זה קרה בשבת שלפני יציאת מצרים. על הנס הזה שמצרים נלחמים בעד ישראל השבת נקראת 'שבת הגדול'. הרי לנו שגם ביציאת מצרים היו אחרים שנלחמו עבורנו.

ה' ילחם לכם

ונסיים בסיפור של שביעי של פסח. כשעם ישראל עמד למרגלות ים סוף, הים לפניהם והצבא המצרי מאחוריהם, היו כאלו בתוך העם שדחפו לצאת מלחמה נגד המצרים. משה רבינו אמר להם: "התייצבו וראו את ישועת ה' ה' ילחם לכם ואתם תחרישון" (בשלח יד, יד).

ייתן השם יתברך ונזכה שגם בימים אלו "ה' ילחם לכם ואתם תחרישון".